

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלוּלָא דִּילִיָּה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא,
 אִיךְ תְּהוּ אָזִיל מְצַדִּיק לְצַדִּיק, עַד שְׂתִין רַבּוּא,
 עַד דְּמַטֵּי לְהַהוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא
 בְּשָׂר, בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל, וְאוּקְמוּהָ קְדָמַי בְּשִׁגְם דָּא
 מִשָּׂה, וּמִיד דְּהָמָא דַּעֲתִידָה אֲוֵרִיתָא לְאַתֵּיהֶבָא
 עַל יְדֵיהּ, אוּסִיפֵת בְּגִינְיָה כַּמָּה קָרְבָּנִין לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וּבְכָמָה צְלוּתִין וּבְעוּתִין, וְדָא אִיהוּ
 וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת.

וּבְגִין דָּא אַתְמַר בֵּיה (קהלת א ד) דִּזְר הוּלְךְ וְדוֹר בָּא,
 וְלִית דִּזְר פְּחוּת מְשֻׁשִׁים רַבּוּא, וְלַעִילָא דִּזְר
 הוּלְךְ דָּא ו', דְּסָלִיק לְשְׂתִין רַבּוּא בְּשִׂית סְפִירָן. (שם)
 וְהָאֲרִין לְעוֹלָם עוֹמְדָת דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי עוֹמְדָת
 לִיָּה, וְאִיהִי שְׁעָתָא דְּקִימָא לִיָּה, וּבְגִינְיָה אַתְמַר לִית
 מְזֹל יוֹמָא גָּרִים אֱלָא מְזֹל שְׁעָתָא גָּרִים, וְלִית לְכָל

לשון הקודש

וּבְכָמָה תְּפִלוֹת וּבְקִשּׁוֹת, וְזֵהוּ וַתּוֹסֵף
 לְלֶדֶת.

וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בּוּ דִּזְר הוּלְךְ וְדוֹר בָּא,
 וְאִין דִּזְר פְּחוּת מְשֻׁשִׁים רַבּוּא, וְלַמְעֵלָה
 דִּזְר הוּלְךְ זֶה ו', שְׁעוּלָה לְשִׁים רַבּוּא
 בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת, וְהָאֲרִין לְעוֹלָם עוֹמְדָת, זֹו
 שְׂכִינְיָה, שְׁהִיא עוֹמְדָת לוֹ, וְהִיא הַשְּׁעָה
 שְׁעוֹמְדָת לוֹ, וּבְשִׁבְלָה נֶאֱמַר אִין מְזֹל
 הַיּוֹם גָּרִים, אֱלָא מְזֹל הַשְּׁעָה גָּרִים, וְלֹא

יְשׁוּבוּן. כֵּאֵן רְמוּז הַגְּלוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיקִים,
 וְהָרָאָה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַגְּלוּלָא
 שְׁלוֹ בְּכָל דִּזְר וְדוֹר, אִיךְ הָיָה הוּלְךְ
 מְצַדִּיק לְצַדִּיק, עַד שְׁשִׁים רַבּוּא, עַד
 שְׁהִינֵע לְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּשִׁגְם הוּא
 בְּשָׂר, בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל, וּפְרִשׁוּהָ
 קְרָאשׁוּנִים בְּשִׁגְם זֶה מִשָּׂה, וּמִיד שְׂרָאָה
 שְׁעֵתִידָה תוֹרָה לְהַנְתֵּן עַל יְדוֹ, הוּסִיפָה
 בְּגִלְלוֹ כַּמָּה קָרְבָּנוֹת לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בַּר נֶשׁ קַיִמָּא שְׁעָתָא, דְּהָא אֵית בַּר נֶשׁ צְדִיק דְּלֹא
 קַיִמָּא לִיה שְׁעָתָא, דְּלֹא קַיִמָּא שְׁעָתָא אֲלֵא
 לְבַעְלָהּ, וְהָאִי שְׁעָתָא מִינָהּ בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לְבַר נֶשׁ,
 וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי
 לֹא בְּזִכְוֹתָא תִּלְיָא מִלְתָּא אֲלֵא בְּמִזְלָא תִּלְיָא
 מִלְתָּא, מְאִי מִזְלָא דִּילָהּ בַּעְלָהּ, וְלְבַעְלָהּ לִית מִזְלָא,
 כְּמָה דְּאִוְקִימְנָא אִין מִזְלָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב
 דְּכֻלָּא תִּלְיָא בְּמִזְלָא אֲפִילוּ סֵפֶר תּוֹרָה שְׁבִהִיכֵל,
 הִיכֵל שְׂכִינְתָּא תִּתָּא, סֵפֶר תּוֹרָה צְדִיק.

וְתַרְיִסָּר מִזְלוֹת אֵינִין וְאֵינִין ו"ו (דא שְׁתַּפְּח ו') (ג"ל

דא שְׁתַּפְּחוּ מֵאֵת א' וְדָא רָזָא דְּנֹא"ו, וְא' תַּפְּחֵן ו' עֲלָא

דְּאִיהוּ מִזְלָא עֲלָא דְּסְלִיק בְּמַחְשְׁבָהּ) (דף ק ע"א) דְּאִיהוּ א תַּפְּחֵן, ו'
 דְּאֲמַצְעִיתָא דָּאֵת א, אִיהוּ מִזְלָא דְּכֻלָּא, דְּסְלִיק
 בָּאֵת י' עֲלָא דְּאִיהוּ בְּרִישָׁא דָּאֵת א, וְכַד סְלִיק

לשון הקודש

תְּלוּי בְּמִזְלָא, אֲפִילוּ סֵפֶר תּוֹרָה שְׁבִהִיכֵל,
 הִיכֵל – שְׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, סֵפֶר תּוֹרָה –
 צְדִיק.

וְשִׁנִּים עֶשֶׂר מִזְלוֹת הֵם, וְהֵם ו"ו, (שְׁמַצָּא ו')
 (שְׁמַצָּא מִקְאוֹת א' וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וְא"ו, וְא' שֶׁם ו' עֲלִיוֹנָה שְׁוֹא
 הַמְּנִל הַעֲלִיִּין שְׁעוּלָה בְּמַחְשְׁבָהּ), שְׁוֹא א שֶׁם, ו' שֶׁל
 הָאֲמַצְעֵי שֶׁל אוֹת א הוּא הַמְּנִל שֶׁל הַכֵּל,
 שְׁעוּלָה בְּאוֹת י' הַעֲלִיוֹנָה, שְׁוֹא בְּרִישָׁא
 הָאוֹת א, וְכִשְׁעוּלָה בְּמַחְשְׁבָהּ, נֶאֱמַר

לְכֹל אָדָם עוֹמֶדֶת הַשָּׁעָה, שְׁהָרִי יֵשׁ אָדָם
 צְדִיק שְׂאִין הַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת לוֹ, שְׁלֹא
 עוֹמֶדֶת הַשָּׁעָה אֲלֵא לְבַעְלָהּ, וּמִהַשָּׁעָה
 הַזֶּה בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנוֹת לְאָדָם, וּמִשׁוּם זֶה
 פֶּרֶשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, בְּנִים חַיִּים
 וּמְזוּנוֹת לֹא בְּזִכְוֹת הֵם תְּלוּיִים, אֲלֵא
 בְּמִזְלָא תְּלוּי הַדְּבָר. מָה הַמְּנִל שְׁלָה?
 בַּעְלָהּ, וְלְבַעְלָהּ אִין מִזְלָא, כְּמוֹ שְׁבִיבְרִינוּ
 אִין מִזְלָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב שְׁהַכֵּל

בְּמַחְשָׁבָה אֶתְמַר יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהִי י'
 דְּעַל רִישָׁא דְּא', וּבְגִין דָּא לִית מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל (דְּהָא
 בְּמַחְשָׁבָה סְלִיק, וְכָל מְזֹלָא אִיהוּ מְמַנָּא עַל שְׁעָתָא מִתְרִין עֶשֶׂר מְזֹלוֹת),
 דְּאִיהוּ מְזֹלָא דְּכֻלָּא, וְכָל מְזֹלוֹת מְנִיָּה תְּלִין דְּאִינוּן
 ו' ו', דִּי מְמַנְן עַל תְּרִיסַר שְׁעָתֵי, דְּאִינוּן ה"א ה"א,
 זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּקִימָא לִיה שְׁעָתָא.

דְּאִיהוּ גְּלֻגּוּל דְּכְלָהוּ דָּא י' דְּאִיהוּ גְּלֻגּוּל, וְעַם ו'
 אֶתְעָבִיד גְּלֻגּוּל, דְּאִיהוּ בְּרֻזָּא דְּס"ו מִן
 יְסוּד. דְּאֶתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית מו כו) כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה
 לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וָשֵׁשׁ, לְאַתְעָרוּתָא דְּעַמּוּדָא
 דְּאֶמְצָעִיתָא שְׁשִׁים, לְאַתְעָרוּתָא דְּצַדִּיק וָשֵׁשׁ, וְכֻלָּא
 אֶתְרַמִּיז בְּצַדִּיק דְּבִיה גְּלֻגּוּל, וְעוּד יְסוּד תַּמָּן יו"ד,
 דְּאֶתְגַּלְגַּל בֵּיה וְנַח בֵּיה מְכָל גְּלֻגּוּלִין דְּאֶתְגַּלְגַּל,
 וּבְגִין דָּא (שם ב ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְעַם ו' נַעֲשֶׂה גְּלֻגּוּל, שְׁהוּא בְּסוּד שֶׁל ס"ו
 מִן יְסוּד, שְׁנַאֲמַר בּו כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה
 לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וָשֵׁשׁ,
 לְהַתְעוֹרְרוֹת הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי שְׁשִׁים,
 לְהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק וָשֵׁשׁ, וְהַכֹּל נִרְמָז
 בְּצַדִּיק שְׁבוּ גְּלֻגּוּל. וְעוּד יְסוּד, שָׁם יו"ד,
 שְׁמַתְגַּלְגַּל בּו וְנַח בּו מְכָל הַגְּלֻגּוּלִים
 שְׁהַתְגַּלְגַּל, וּמִשּׁוּם זֶה וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת ו' שֶׁל

יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, שְׁהִיא י' שְׁעַל
 רֵאשׁ הָא, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל,
 (שְׁהִרִי בְּמַחְשָׁבָה עוֹלָה, וְכָל מְזֹל הוּא מְמַנָּה עַל
 שְׁעָה מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֹלוֹת), שְׁהוּא הַמְזֹל שֶׁל
 הַכֹּל, וְכָל הַמְזֹלוֹת תְּלוּיִים מְמַנְו שְׁהֵם ו'
 ו', שְׁמְמַנִּים עַל שְׁתֵּים עָשָׂרָה שְׁעוֹת,
 שְׁהֵם ה"א ה"א. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁעוּמְדַת
 לוֹ הַשְּׁעָה.
 שְׁהוּא גְּלֻגּוּל שֶׁל כָּלֵם, זֶה י' שְׁהוּא גְּלֻגּוּל,

מִלְאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת ו' הַגְּלֹגֹל בֵּיהּ סָלִיק
 צַדִּיק לְשִׁתֵּין רַבּוּא, בְּצַדִּיק אֵינוּן שִׁית, וּבְעַמּוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא סָלִיק לְשִׁתֵּין, וּבְכֶתֶר עֲלָאָה דְּאִיהוּ א
 סָלִיק לְשִׁתֵּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא.
 אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָא סָבָא אָמַר דְּאִיהוּ
 גְּלֹגֹל בְּיַסוּד אִיהוּ, וְתַמָּן י' דְּמִתְגַּלְגַּל בֵּיהּ
 וְשִׁרְיָא עֲלִיהּ וְנַח בֵּיהּ מִהֵהוּא טַרְחָא דְּגְלֹגֹלָא
 דְּטַרְחָ בְּשׁוֹת יוֹמֵי, דְּסָלְקוּן לְשִׁית בְּאֵת ו', וְלְשִׁתֵּין
 בִּי שִׁית זְמַנִּין עֶשְׂר, וְלְשִׁית אֶלְפִין בְּאַלְפָּה, וְלְשִׁתֵּין
 רַבּוּא בְּכֶתֶר עֲלָאָה, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא
 וְהָאָרְצִין לְעוֹלָם עוֹמְדָת.

וּבְכָל זְמַנָּא דְּאֵתִי וְאָזִיל שְׁעֵתָא קַיְימָא לִיהּ, הָדָא
 הוּא דְּכֶתִיב וְהָאָרְצִין לְעוֹלָם עוֹמְדָת, דְּלֵהֲאִי
 בֵּת זוּגִיָּה קַיְימָא לִיהּ בְּכָל אֶתֶר וּבְכָל גְּלֹגֹלָא וּבְכָל
 שְׁעֵתָא, אַף עַל גַּב דְּאָזִיל וְאֵתִי בְּכַמְּה גְּלֹגֹלִין, הֲאִי

לשון הקודש

לשש באות ו', ולששים ב' שש פעמים
 עשר, ולששת אלפים באלף, ולששים
 רבוא בכתר עליון, וזהו דור הולך ודור
 בא והארצין לעולם עומדת.

ובכל זמן שבא והולך, השעה עומדת
 לו, והו שכתוב והארצין לעולם עומדת,
 שקלה בת זוגו עומדת לו בכל מקום
 ובכל גלגול ובכל שעה, אף על גב

גלגול בו עולה הצדיק לששים רבוא,
 בצדיק הם שש, ובעמוד האמצעי עולה
 לששים, ובכתר עליון שהוא א עולה
 לששים רבוא, וזהו דור הולך ודור בא.

אמר לו רבי שמעון: והרי תקון אמר
 שהגלגול הוא ביסוד, ושם י' שמתגלגל
 בו ושורה עליו ונח בו מאותה טרחת
 הגלגול שטרה בששה ימים, שעולים

אִיהוּ צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, וְלִמָּאן דְּשַׁעְתָּא דִּילִיהּ לָא
 קִימָא לִיהּ אֶלָּא שַׁעְתָּא אַחְרָא דְּלֹאוּ בַּת זִוְגִיָּה
 קִימָא לִיהּ, וְהֵא אִיהוּ צַדִּיק וְרַע לוֹ, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין כָּל מִי שְׁדוּחַק אֶת הַשַּׁעָה
 הַשַּׁעָה דוּחַקְתּוּ.

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא ר' פְּדָת צַדִּיק גְּמוּר
 הָוֵה, וְאַמְאִי לָא נָפַל בְּשַׁעְתָּא דִּילִיהּ דְּאִיהִי
 בַּת זִוְגִיָּה בְּן גִּילּוּ, אָמַר לִיהּ בְּרִי אֵית גְּלַגּוּלָא
 דְּמַחֲיִיב לִיהּ דְּנָפִיל בְּמִזְלִיהּ דְּאִיהוּ בְּן גִּילּוּ,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים ח ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ
 תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּמִזְוִי וְשַׁעְתָּא דְּחִי
 וּבְנִי, וְאֵית גְּלַגּוּלָא דְּמַחֲיִיב לִיהּ דְּלֹא נָפִיל בְּשַׁעְתָּא
 דְּמִזְוִי דְּאִיהִי בַּת גִּילּוּ, אָפַּ עַל גַּב דְּעָבִיד כְּמָה
 זְכוּן בְּעַלְמָא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין בְּנִי
 חִי וּמִזְוִי לֹאוּ בּוֹכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא אֶלָּא בְּמִזְלָא

לשון הקודש

שלו שהיא בת זוגו בן גילו? אמר לו:
 בני, יש גלגול שמחייב אותו שנופל
 במזלו שהוא בן גילו, שנאמר בו ארץ
 אשר לא במסכנת תאכל בה לחם,
 שהיא שעת המזון, שעת החיים והבנים,
 ויש גלגול שמחייב אותו שלא נופל
 בשעה של המזונות שהיא בת גילו, אף
 על גב ששעה כמה זכיות בעולם, ומשום

שהולך ובא בכמה גלגולים, והו צדיק
 וטוב לו, ולמי ששעתו לא עומדת לו,
 אלא שעה אחרת שאינה בת זוגו עומדת
 לו, והו צדיק ורע לו, כמו שבארונה בעלי
 המשנה, כל מי שדוחק את השעה,
 השעה דוחקתו.

אמר לו רבי אלעזר: והרי רבי פדת
 צדיק גמור הנה, ולמה לא נפל בשעה

תְּלִיא מְלֵתָא, דְּגִלְגּוּלָא גָרִים לִיה בְּאֵלֵי בְּמִזְלָא
תְּלִיא מְלֵתָא.

וּמָה דְאָמַר אִי בְּעִית דְּאַחְרִיב לְעֵלְמָא וְהָדַר
אַבְרִיה וְאַפְשָׁר דְּנִפְלֵת בְּשַׁעְתָּא דְּמִזְזִי, חָכִי
שְׂמַעְנָא בּוּדְאִי דְּכָל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפִנֵּי
עֲצָמוֹ, דָּא גּוּפָא דְּבַר נִשׁ דְּאַתְקְרִי עוֹלָם קָטָן, וּבְגִין
כִּד אֲתִמַּר אִי בְּעִית דְּאַחְרִיב לְעֵלְמָא, וְאַיִתִּי לִיה
בְּגִלְגּוּלָא אַחְרָא, וְאוּלִי דְּנִפְלֵת בְּשַׁעְתָּא דְּמִזְזִי.

אַדְחִי הָא סָבָא דְּסַבִּין עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן קָא
נְחִית לְגַבִּיה, וְאָמַר עוֹלָם דְּכָל צַדִּיק
דָּא שְׂכִינְתָּא, כִּד אֲסִתְלַק מִינָה עֲמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא וְאַשְׁתְּאַרַת חֲרִיבָה, וּבְגִינָה אֲתִמַּר
תְּבַעִי דְּאַחְרִיב עֵלְמָא, דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
אַתְקְרִיאַת גִּלְגּוּל, וְעַם ו' אִיהוּ גִלְגּוּל, וְשִׁית סְפִירָן

לשון הקודש

ומשום כך נאמר, אם רצית שאחריב את
העולם, ואביא אותו בגלגול אחר, ואולי
שנפלת בשעת המזונות.

בינתים הרי זמן הזקנים, עתים
העתיקים, יורד אליו ואומר, העולם
שכלל צדיק זו השכינה, כשהסתלק
ממנה העמוד האמצעי ונשארת חרבה,
ובשבילה נאמר תרצה שאחריב את
העולם? שכל ספירה וספירה נקראת

זה פרשנה בעלי המשנה, בגנים חיים
ומזונות, הדבר לא תלוי בזכות, אלא
הדבר תלוי במזל, שהגלגול גורם לו
כאלו שהדבר תלוי במזל.

ומה שאמר, אם רצית שאחריב את
העולם אחזור ואברא אותו ואפשר
שנפלת בשעת המזונות, כך שמעתי,
בוודאי שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
עצמו, זה גוף האדם שנקרא עולם קטן,

בְּאַתְוּוֹן סְלָקִין לְשִׁתִּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵךְ
וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשִּׁתִּין רַבּוּא, וְהָאֲרִץ
לְעוֹלָם עֹמֶדֶת דָּא שְׂכִינְתָּא.

דְּאִיהִי אֶתְקְרִיאת אֹלִי, וְעֵלָה אֶתְמַר כּוּלִי הָאִי
וְאֹלִי דְזָכִי לְשַׁעְתָּא דְּמוֹזִי, וְעֵלָה אֶתְמַר
עַל אוֹבֵל אֹלִי, דְּכִבֵּר אֶתְחֵיב קָדָם דִּיִּיתִי
לְעֵלְמָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, וְהָא אֶתְחֵיב
בְּסַפִּירָה דְּאִיהִי לְעֵילָא מְנִיָּה, עַד דְּאֶתְתַּקֵּן לְהַהוּא
אַתְר דְּאֶתְנַטִּיל בַּר נֶשׁ נֶשְׁמַתִּיה, לִית לִיה תַּקְנָה
בְּשְׂכִינְתָּא תַּתָּא, דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּכִלְהוּ, וּבְגִין דָּא
שַׁעְתָּא לָא קִיַּמָּא לִיה, וְאִם תְּלִיָּא בְּמוֹזָא עֵלְמָא
אַפִּילוּ דִּיעְבִּיד כְּמָה זְכוּן לָאוּ בּוֹכוֹתָא תְּלִיָּא
מְלִתָּא, דְּהָא מְחוּיָּב אִיהוּ מְלַעִילָא, אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן מִהֲבָא מִשְׁמַע גְּלִגּוּלָא דְּתְלִיָּא (דף ק ע"ב)
בְּשְׂכִינְתָּא דְּאִיהוּ בְּמִינִיָּה, אַבְּל אִם אַחֲרַת יִקַּח לוֹ

לשון הקודש

התחתונה, וזה התחייב בפספירה שהיא
למעלה ממנה. עד שהתתקן לאותו מקום
שנפלה נשמת האדם, אין לו תקנה
בשכינה התחתונה, שהיא השעה של
כלם, ומשום זה השעה לא עומדת לו,
ואם תלוי במזל העליון, אפילו שיעשה
כמה זכויות, לא בזכות הדבר תלוי,
שהרי הוא מחייב מלמעלה. אמר רבי

גלגל, ועם ו' הוא גלגול, ושש ספירות
באותיות עולים לששים רבוא, וזהו דור
הולך ודור בא, ואין דור פחות מששים
רבוא, והארץ לעולם עומדת, זו השכינה.
שהיא נקראת אולי, ועליה נאמר כל זה
ואולי שזוכה לשעה של המזונות, ועליה
נאמר על אוכל אולי, שפבר התחייב
קדם שיבא לעולם, שהיא השכינה

(שמות כא ו), אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא, דהא לאו איהו מיניה, מה כתיב ביה קיימא ליה שעטא תפן ואיהי בת זוגיה, אפר, ודאי קיימא ליה שעטא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה, אם לא קיימא ביה שארה פסותה ועונתה לא יגרע, שארה דא גלגולא קדמאה, שאר בשרו, פסותה כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שם כב כו) דא גלגולא תניינא, ועונתה אדם יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה.

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אפר ליה ההוא סבא, שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתפן כל מזונא קא אתיא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון.

לשון הקודש

— כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, זה הגלגול השני, וענתה — האדם היחוד שלו, שהוא הגלגול השלישי. אמר רבי שמעון: זקן זקן, פתח בדברים יותר, שהרי דבריד סתומים. אפר לו אותו זקן: שארה זה המזון מצד הימין, שמשם כל המזון בא, והו שכתוב פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון.

שמעון: מכאן משמע הגלגול תלוי בשכינה, שהיא במינו, אבל אם אחרת יקח לו, אם אותה רוח תבא בגוף אחר, שהרי אינו ממנו, מה כתוב בו? עומדת לו שם השעה, והיא בת זוגו. אפר: ודאי שהשעה עומדת לו, שהיא בת זוגו שהתגלגלה עמו, אם לא עומד בו, שארה כסותה וענתה לא יגרע. שארה — זה הגלגול הראשון, שאר בשרו, כסותה

כְּסוּתָהּ מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ כְּסוּת עֵינַיִם,
דְּמִתְמָן עֲרִיזִין לְשִׁמְאָלָא, בְּגִין דְּסְטָרָא

שִׁמְאָלָא תְּמָן פְּגִימוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה א יד)

מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בְּיִצְחָק (בראשית

כז א) **וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּבְהִינּוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת, וַתִּמָּן**

צָרִיף כְּסוּיָא, וּמִשָּׁה בְּהָהוּא אֲתִמַּר בֵּיה (שמות ג ו)

וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּית אֵל הָאֱלֹהִים,

וּבְגִין דָּא צִיצִית וַתִּפְלִין אֵינוֹן כְּסוּיָא דִּילָהּ, הֲדָא

הוּא דְכְּתִיב כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֶלְתּוֹ

לְעוֹרוֹ, (וּבְעוֹר דְּתִפְלִין, כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֶלְתּוֹ לְעוֹרוֹ), בְּעוֹר

דְּתִפְלִין, כְּסֻתָּהּ עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת כְּסוּתָדָּ אֲשֶׁר

תִּכְסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

וְעוֹנָתָהּ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִיהוּ

יִשְׂרָאֵל שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, לְתִמָּן יְחוּדָא

דִּילָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כא יא) **וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים**

לשון הקודש

וַתִּפְלִין הֵם הַכְּסוּי שְׂלָהּ. זְהוּ שְׂכַתוּב כִּי
 הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֶלְתּוֹ לְעוֹרוֹ,
 (וּבְעוֹר שֶׁל תִּפְלִין כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֶלְתּוֹ לְעוֹרוֹ), בְּעוֹר
 שֶׁל תִּפְלִין כְּסֻתָּהּ עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת
 כְּסוּתָדָּ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ.

וְעוֹנָתָהּ מִצְדוֹ שֶׁל הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי,
 שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, לְשֵׁם הַיְחוּד
 שְׂלָהּ. זְהוּ שְׂכַתוּב וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים לֹא

כְּסוּתָהּ מִצְד הַשְּׂמָאל, שֶׁהִיא כְּסוּת
 עֵינַיִם, שְׂמִשָּׁם הָעֲרִיזוֹת לְשִׁמְאָל, מִשׁוּם
 שְׂצַד הַשְּׂמָאל שֵׁם הַפְּגָם, זְהוּ שְׂכַתוּב
 מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה, וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר
 בְּיִצְחָק וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּבְהִינּוּ עֵינָיו
 מֵרְאוֹת, וְשֵׁם צָרִיף כְּסוּי, וּמִשָּׁה בְּאוֹתוֹ
 שְׁנֵאמַר כִּי וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא
 מִהַבֵּית אֵל הָאֱלֹהִים, וּמִשׁוּם זֶה צִיצִית

לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה
 יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר.
 (איוב לג כט).

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול,
 והא כתיב באדם וחוה דסלקין במטה שנים
 ויורדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם
 וחוה, קין ותאומתו, הבל ותריין תאומותיו, וקין
 בגין דהוו להבל תריין תאומות וליה לא הוה אלא
 חד, קני להבל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק
 וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע,
 ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא
 ירידה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבתר דאשתרש ביה (נ"א דאשתמש ביהאי) אילנא,
 ונחית תמן נביעו למעבד איפא דאיהו
 פריה ורביה, דא גרים אדם דאתפרי פדיוקניה,

לשון הקודש

אלא אחת, קנא להבל, וזה גרם לו, כי
 שבע יפול צדיק וקם, שחטא בשכינה
 שהיא בת שבע, ומשום זה נפל בשבע,
 שהאשה גרמה לו מיתה, וזו הירידה שלו
 שינרדה השכינה התחתונה ממקומה.

ואחר שנשרש ביה (שהשתמש ביה) האילן,
 ונרדה לשם הנביעה לעשות פרי, שהוא
 פריה ורביה, זה גרם אדם שנברא

יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, שהן כל
 אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

האב, שהוא חכמה, בשלשית אלה יורד
 בגלגול, ודרי כתיב באדם וחוה שעלו
 למטה שנים ויורדו שבע. אמר, ודאי כד
 הוא, שהם אדם וחוה, קין ותאומתו,
 הבל ושתי תאומותיו. וקנון, משום
 שלהבל היו שתי תאומות ולו לא היתה

דְּאִסְתַּלַּק נְבִיעוּ מִשְׁכִּינְתָּא תַּתְּאָה וּמִשְׁבַּע הַדְּרָגִין
 דִּילָהּ, לְבַתֵּר דְּנַחֲתוּ תַּמָּן, כְּלָא סְלִיק לְאַתְרֵיהּ,
 וְרָזָא אִיהוּ וְקָם.

וּמֵאִי הָוָה נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק מִיָּהּ, ו' דְּאִסְתַּלַּק עַד
 אֵין סוּף דְּאִיהוּ מִזְּלָא עֲלָאָה, דְּנַחֲתִית לִיה
 ו' דְּאִיהוּ אַבָּא לְאַתְרֵיהּ, וּלְבַתֵּר סְלִיק אַבָּא כָּל
 בְּרִיָּה לְאַתְרֵיהּ. (נ"א דְּנַחֲתִית לִזֵּן דְּאִיהוּ אַבָּא לְבְרִיָּה, וּלְבַתֵּר סְלִיק
 אַבָּא מִבְּרִיָּה לְאַתְרֵיהּ).

(כל זה מיותר) (דאיהו שעטא דקנימא ליה זכאה איהו מאן דקנימא
 ליה ולא דחיקא ליה שעטא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה
 שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעטא אמר ליה קודשא
 בריך הוא אי בעית דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעטא דמוזני
 אמר ליה בועינא קדישא פולי האי אמאי אמר ליה דא רזא רברבא
 שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא
 אף על גב דייעביד כמה זכוון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה

לשון הקודש

לו, אשרי מי שעומדת לו ולא דחוקה לו
 השעה, כמו שבארנו, כל הדוחק את
 השעה, השעה דוחקתו. והרי רבי פדת
 שדחקה לו השעה, אמר לו הקדוש ברוך
 הוא: האם תרצה שאחריב את העולם,
 ואפשר שתפל בשעה של מוזנות? אמר
 לו המנורה הקדושה: למה כל זה? אמר
 לו: זה סוד גדול שמעתי, שאדם שבא
 בגלגול והתחייב לרבונו לפני שיבא
 לעולם, אף על גב שיעשה כמה זכיות,
 לא בזכותו הדבר תלוי, שהרי מזלו גרם

בדמותו, שהסתלקה הנביעה מן
 השכינה התחתונה ומשבע הדרגות
 שלה. לאחר שיירדו לשם, הבל עלה
 למקומו, והוה סוד וקם.

ומה היתה הנביעה שהסתלקה ממנו?
 הו' שהסתלק עד אין סוף, שהוא המזל
 העליון, שיירד לו ו' שהוא האבא
 למקומו, ולאחר כך העלה האב כל בנו
 למקומו. (שהוריקם שהוא האב לבנו, ואחר כך עלה האב

מבנו למקומו).

(כל זה מיותר) (שהיא השעה שעומדת

גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריב ליעלמא ואייתי ליה בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני אמר ליה והא כתיב (שמות כא י) אם אחרת יקח לו שארה בסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א"ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה וינצאה הנם אין בסף (שם). אמר ליה ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו בגופו דמנא ואשתכח דאייהי חיים דיליה הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת עין חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), (דף קא ע"א) ואיהי פרנסה דיליה הדא הוא דכתיב (דברים ח ט) ארץ אשר לא במספנות תאכל בה לחם וכו' ומינה בני חיי ומזוני ע"כ).

**ולקבל אלין גלגולין שנוי מקום ושנוי השם
ושנוי מעשה, שנוי מקום בגוונא
דקודשא בריך הוא, דאתמר ביה (ישעיה כו כא) הנה
יהו"ה יוצא ממקומו, וכד נפיק אשתני מדינא**

לשון הקודש

אמר לו: ודאי התגלה כאן סוד עליון, כמו שבארוהו בעלי המשנה אשתו דומה לגופו, ונמצא שהיא החיים שלו. זהו שכתוב ראה חיים עם אשה אשר אהבת, עין חיים היא למחזיקים בה, והיא פרנסתו, זהו שכתוב ארץ אשר לא במספנות תאכל בה לחם וכו', וממנה בגים חיים ומזונות. ע"כ).

ובכנוד הגלגולים האלו, שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, שנוי כמו שהקדוש ברוך הוא, שבו נאמר הנה יהו"ה יוצא

לו, ומה שאמר האם תרצה שאחריב את העולם ואפשר שתפל בשעה של מזונות – בודאי כן שמעתי, שלכל צדיק וצדיק יש עולם בפני עצמו, וזה גוף האדם שנקרא עולם קטן, ומשום זה אמר, האם תרצה שאחריב את העולם ואביא אותו בגוף אחר, ואפשר שתפל בשעה של מזונות? אמר לו: והרי כתוב, אם אחרת יקח לו שארה בסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א"ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה וינצאה הנם אין בסף.

לְרַחְמֵי וּמְרַחְמֵי לְדִינָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ מְאִירֵי
 מִתְנִיתִין לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הָבָא
 דְּאִיהוּ אֲתֵרִיָּה נִכְתָּב בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בִּיהוּ"ה, בְּעוֹלָם
 הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֻנִי, דָּא שְׁנוּי מְקוּם
 לְבָר מֵאֲתֵרִיָּה, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְּאֲתֵי, עֲלֵמָא דְּאֲתֵי
 לִית בִּיה שְׁנוּיָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג' 1) אֲנִי
 יְהוּ"ה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה וְנִקְרָא בְּשֵׁם
 יְהוּ"ה, אֲתִקְרִי יְהוּ"ה רַחְמֵי, לְבָר מֵאֲתֵרִיָּה אֲשִׁתֵּי
 וְאֲתִקְרִי אֲדֻנִי וְאֲתִקְרִי דִין, וְדָא רָזָא עוֹמֵד מְכַפֵּס
 רַחְמִים וְיוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף דִין.

שְׁנוּי הַשֵּׁם דָּא מִצַּפִּין, דְּאִיהוּ בְּאִתְּ בִּשׁ יְהוּ"ה,
 שְׁנוּי מַעֲשֵׂה דָא שִׁפְתַּי, דְּצָרִיךְ כָּל כְּלָאֲחַר
 יָד, כָּל דְּאִיהוּ צְדִיק, אַחַר יָד דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא, דָּא
 שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְנָא דְּאִיהוּ כְּלָאֲחַר יָד לִית תַּפְּזִין

לשון הקודש

מִמְקוּמוֹ, וּכְשִׁינְיָא, מִשְׁתַּנְּה מַדִּין
 לְרַחְמִים וּמְרַחְמֵי לְדִין, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי
 נִקְרָא. בְּעוֹלָם הָבָא, שְׁהוּא מְקוּמוֹ, נִכְתָּב
 בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בִּיהוּ"ה. בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב
 בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֻנִי. זֶה שְׁנוּי מְקוּם
 מַחוּץ לְמְקוּמוֹ, שְׁהוּא הָעוֹלָם הָבָא.
 בְּעוֹלָם הָבָא אֵין שְׁנוּי, זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב אֲנִי
 יְהוּ"ה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה

וְנִקְרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה, יְהוּ"ה נִקְרָא רַחְמִים,
 מַחוּץ לְמְקוּמוֹ מִשְׁתַּנְּה וְנִקְרָא אֲדֻנִי
 וְנִקְרָא דִין, וְזֶה סוּד עוֹמֵד מְכַפֵּס רַחְמִים
 וְיוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף דִין.
 שְׁנוּי הַשֵּׁם זֶה מִצַּפִּין, שְׁהוּא בְּאִתְּ בִּשׁ
 – יְהוּ"ה. שְׁנוּי מַעֲשֵׂה זֶה שִׁפְתַּי, שְׂצָרִיךְ
 כָּל כְּלָאֲחַר יָד, כָּל שְׁהוּא צְדִיק, אַחַר יָד
 שְׁהוּא הַשְׂכִּינְה, זֶה שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְנָא
 שְׁהוּא כְּלָאֲחַר יָד אֵין שֵׁם הַשְׂתַּחֲוּיָה,

מִמְקוּמוֹ, וּכְשִׁינְיָא, מִשְׁתַּנְּה מַדִּין
 לְרַחְמִים וּמְרַחְמֵי לְדִין, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי
 נִקְרָא. בְּעוֹלָם הָבָא, שְׁהוּא מְקוּמוֹ, נִכְתָּב
 בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בִּיהוּ"ה. בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב
 בִּיהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֻנִי. זֶה שְׁנוּי מְקוּם
 מַחוּץ לְמְקוּמוֹ, שְׁהוּא הָעוֹלָם הָבָא.
 בְּעוֹלָם הָבָא אֵין שְׁנוּי, זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב אֲנִי
 יְהוּ"ה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה

סְגִידוּ, דְאִתְמַר בֵּיהּ כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכָרוּךְ, תַּעֲלֵא
 בְּעֵידָנִיהּ סְגִיד לִיהּ, דְּבִזְמַנָּא דְאִיהוּ בְּלֵאחֲרֵי יָד
 אֲתַעֲבִיד זָנַב, וְעַם כָּל דָּא דְאִמַר תַּעֲלֵא בְּעֵידָנִיהּ
 סְגִיד לִיהּ בְּאַתְרֵיהּ, אֲבָל חוּץ מֵאַתְרֵיהּ הָוִי זָנַב
 לְאַרְיֹזֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוֹעֲלִים.

דְּהָא צְדִיק גָּמּוּר אַף עַל גַּב דְּנַחֲתִית מִדְּרָגִיהּ
 וְאַתְעֲבִיד זָנַב לְאַרְיֹזֹת, עָלִיהּ אִתְמַר (תהלים
 לו כה) לֹא רָאִיתִי צְדִיק נִעְזָב, מַאי זָנַב דִּילִיָּהּ
 תְּהִיא קוֹצָא דְאֵת ד' מִן אַח"ד דְאִיהוּ י' זְעִירָא
 שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, עָלִיהּ אִתְמַר (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע
 יַפּוֹל צְדִיק וְקָם.

תָּא הָוִי גְלַגּוּל דְאֵת ו' אִיהוּ דְנַפִּיק בְּשַׁעֲתִיהּ,
 דְעָלִיהּ אִתְמַר מִזֵּל שַׁעָה גּוֹרָם, כְּמָה
 דְאִוְקְמוּהָ אִין מִזֵּל יוֹם גּוֹרָם אֲלֵא מִזֵּל שַׁעָה גּוֹרָם,

לשון הקודש

לא ראיתי צדיק נעזב, מה זה הזנב שלו?
 הקוץ שהוא של האות ד' מן אח"ד,
 שהיא י' קטנה, השכינה התחתונה, עליו
 נאמר כי שבע יפול צדיק וקם.

בא וראה, גלגול האות ו' הוא שיוצא
 בשעתו, שעליו נאמר מזל שעה גורם,
 כמו שבארוה אין מזל יום גורם אלא מזל
 שעה גורם. מה פתוב באברהם בשפא

שנאמר בו כל הפורע פורע בכרוך.
 השועל בזמנו, השתחוה לו, שבוזמן
 שהוא בלאחר יד, נעשה זנב, ועם כל זה
 שאמר בשהשועל בזמנו, השתחוה לו
 במקומו, אבל מחוץ למקומו הווי זנב
 לאריות ואל תהי ראש לשועלים.

שחרי צדיק גמור, אף על גב שיורד
 מדרגתו ונעשה זנב לאריות, עליו נאמר

בְּאַבְרָהָם מַה כְּתִיב בֵּיהּ כִּד אֲתִיא בְּגִלְגּוּלָא, (בראשית
 יט כז) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל הַמָּקוֹם, וּבְגִין
 לְאַקְדָּמָא לָהּ יִצְחָק מַה כְּתִיב בֵּיהּ בְּגִלְגּוּלָא, (שם כד
 סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרֵב, נָפֵק לְגַבְהָ
 לְחֻקְלָא, בְּגִין דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (ירמיה ט ט) מִי יִתְּנֵנִי
 בַּמַּדְבָּר מְלוֹן אֲוֵרָחִים, חַד אֲקָדִים לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ
 בְּצַפְרָא, וְתִנְנָא לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ בְּרַמְשָׂא, יַעֲקֹב מַה
 כְּתִיב בֵּיהּ (בראשית כה יא) וַיִּפְּנֶעַ בַּמָּקוֹם, פָּנַע בָּהּ, זַפְּאָה
 אִיהוּ מָאן דְּפָנַע בְּגוֹן יַעֲקֹב, דְּעֵלִיָּה אֲתָמַר (שם) וַיִּלְן
 שָׁם, וְהָהוּא לִינָה הוּא לְוִיָּה, מִיַּד דְּאֲעֲרַע בָּהּ (שם
 לב ב) וַיִּפְּנְעוּ בּוֹ מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים, וְעַם כָּל דָּא דְּפָנַע
 בָּהּ הָוָה נָטִיר לָהּ, וְלֹא אֲתֵאֲחַד עִמָּה עַד דְּאֲתָא
 בְּעֵלָה, וְדָא אִיהוּ (שם כח יא) וַיִּלְן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ,
 דְּבִגְיָנִיהּ (שם לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִיהוּ מִשָּׂה
 דְּאֲתָא בֵּיהּ בְּגִלְגּוּלָא רוּחִיהּ דְּמִשָּׂה, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב

לשון הקודש

אשרי מי שפּנַע כּמו יַעֲקֹב, שֶׁעָלִי נֶאֱמַר
 וַיִּלְן שָׁם, וְאוֹתָהּ לִינָה הִיא לְוִיָּה, מִיַּד
 שְׁפָנַשׁ בָּהּ, וַיִּפְּנְעוּ בּוֹ מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים,
 וְעַם כָּל זֶה שְׁפָנַע בָּהּ, הִיָּה שׁוֹמֵר אוֹתָהּ,
 וְלֹא הִתְאַחַד עִמָּה עַד שֶׁבָּא בְּעֵלָה, וְהוּוּ
 וַיִּלְן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁבִּשְׂבִילֵוּ וַיִּזְרַח
 לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מִשָּׂה שְׁבָא בּוֹ בְּגִלְגּוּל
 רוּחוֹ שֶׁל מִשָּׂה, וּמִשׁוֹם זֶה יַעֲקֹב וּמִשָּׂה

בְּגִלְגּוּל? וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל
 הַמָּקוֹם. וּבִשְׂבִיל לְהַקְדִּים אֶת יִצְחָק, מַה
 כְּתוּב בְּגִלְגּוּל? וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה
 לְפָנֹת עָרֵב, יֵצֵא אֶל הַשָּׂדֵה, מִשׁוֹם
 שְׁנֵאֱמַר בּוֹ מִי יִתְּנֵנִי בַּמַּדְבָּר מְלוֹן
 אֲוֵרָחִים. הָאֲחַד הַקְדִּים לְחַפֵּשׁ בָּהּ בַּבֶּקֶר,
 וְהַשְּׂנֵי הַקְדִּים לְחַפֵּשׁ בָּהּ בְּעָרֵב. מַה
 כְּתוּב בְּיַעֲקֹב? וַיִּפְּנֶעַ בַּמָּקוֹם, פָּנַע בָּהּ.

וּמִשָּׁה הוּוּ קַיִמִי בְּדַרְגָּא חֲדָא בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
אָבֵל דָּא בְּגוּפָא וְדָא בְּנִשְׁמָתָא, וּבְגִין דָּא לִית
שַׁעְתָּא קַיִמָּא לְכָל פִּר נִש דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא בְּלֹא
בַּעְלָהּ.

וּבְגִין דָּא פִּר דְחִיקַת לִיה שַׁעְתָּא לְרַבֵּי פְדָת,
וְאָמַר אִי בָּעִית דְאַחֲרֵינִיה לְעַלְמָא וְאֶפְשָׁר
דְּנִפְלֵת בְּשַׁעְתָּא דְּמִזּוּנֵי, וְאוּלִי דְנִפְלֵת מֵאִי וְאוּלִי,
אֵלָּא וְאוּלִי אִי בָּעִי קוּדְשָׁא פְרִיךְ הוּוּ דְנִפְלֵת
בְּשַׁעְתָּא דְּמִזּוּנֵי, דְהָא אֶתְתִּיה עֶבֶד, וְאוּלִי אִי בָּעִי
בַּעְלָה דְהוּוּ קַיִמָּא מַה דְאִיהִי עֶבֶדֶת בְּלֹא
רְשׁוּתָא דְבַּעְלָהּ.

וּבְגִין דָּא לִית שַׁעְתָּא קַיִמָּא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא
לְהָהוּוּ בְּר נִש, אֵלָּא אִם יִיתִי בְּגִלְגּוּלָא
בְּהָהוּוּ בְּר נִש דְהָהוּוּ שַׁעְתָּא, וְרָזָא דְמַלְכָּה (ויקרא טז)

לשון הקודש

רוּצָה הַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּוּ שְׁתַּפַּל בְּשַׁעְתָּא
שֶׁל מִזּוּנוֹת, שְׁחֵרֵי אִשְׁתּוּ עֲשָׂתָה, וְאוּלִי
אִם רוּצָה בַּעְלָה שְׁחֵרֵי עוֹמֵד מַה שְׁחֵרֵי
עוֹשָׂה בְּלִי רְשׁוּת שֶׁל בַּעְלָהּ.

וּבְגִין זֶה אֵין הַשַּׁעְתָּא עוֹמֵדֶת, שְׁחֵרֵי
הַשְּׂכִינָה, לְאוּתוּ אֲדָם, אֵלָּא אִם יֵבֵא
בְּגִלְגּוּל בְּאוּתוּ הָאִישׁ שֶׁל אוֹתָהּ שַׁעְתָּה,
וְסוּד הַדְּבָר – בְּזוֹת יֵבֵא אַחֲרָן אֵל

הָיוּ עוֹמְדִים בְּדַרְגָּה אַחַת בְּעַמּוּד
הָאֲמִצְעִי, אָבֵל זֶה בְּגוּפָא וְזֶה בְּנִשְׁמָתָה,
וּמִשּׁוּם זֶה אֵין הַשַּׁעְתָּא עוֹמֵדֶת לְכָל אֲדָם,
שְׁחֵרֵי שְׂכִינָה בְּלִי בַּעְלָהּ.

וּמִשּׁוּם זֶה בְּשִׁדְחָקָה הַשַּׁעְתָּא לְרַבֵּי פְדָת,
וְאָמַר אִם תִּרְצָה שְׂאֲחָרִיב אֶת הָעוֹלָם,
וְאֶפְשָׁר שְׁתַּפַּל בְּשַׁעְתָּה שֶׁל מִזּוּנוֹת, וְאוּלִי
שְׁתַּפַּל, מַה זֶה וְאוּלִי? אֵלָּא וְאוּלִי אִם

בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובלא בעלה אתמר
 (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש (במדבר א נא), וזהר
 הקרב יומת, ולית מיתה אלא עניוּתא, והאי זר
 לאו בזר אחרא דמום זר, אלא זר מבעלה.

זכאה מאן דאיערע בשעתא דאתברי משית ימי
 בראשית, דכל נשמתא אית לה עת וזמן
 בגלגולא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג א) לכל זמן ועת
 לכל חפץ תחת השמים, ודא שכינתא תתאה
 דאיהי זמן ועדן לכל ספירה וספירה, ולכל גלגולא
 וגלגולא, ואיהי עדן ועדנין ופלא עדן, עדן דכל
 עדנין שפיר, מאי ופלא עדן, אלא כגון פלא
 המנחה, בשמאלא אתפלגת לדינא, ובימינא
 לרחמי, בעמודא דאמצעותא אשתלימת, וכד
 אתפליגת בימינא ושמאלא אתמר בה
 לאסתר (אסתר ה ג) מה בקשתך עד חצי המלכות

לשון הקודש

שכינה תחתונה שהיא זמן ועת לכל
 ספירה וספירה ולכל גלגול וגלגול, והיא
 עדן ועדנים וחצי עדן, עדן של כל
 העדנים? יפה, אבל מה זה וחצי עדן?
 אלא כמו פלא המנחה, בשמאל נחלקת
 לדין ובימין לרחמים, ונשלמת בעמוד
 האמצעי, וכשנחלקת לימין ולשמאל
 נאמר בה לאסתר מה בקשתך עד חצי

הקדש, ובלי בעלה נאמר ואל יבא בכל
 עת אל הקדש, וזהר הקרב יומת, ואין
 מיתה אלא עניוּת, וזהר הזה אינו בזר
 אחר של מום זר, אלא זר מבעלה.

אשרי מי שפוגש בשעה שגבראה
 מששת ימי בראשית, שכלל נשמה יש
 עת וזמן בגלגול, כמו שאמר קהלת לכל
 זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, וזו

וְתַעַשׂ, וְאִיהוּ כ"ח יְהו"ה, פִּלְגוּ דִילָהּ יַד יְמִין, וּפִלְגוּ
 דִילָהּ יַד שְׂמָאל, וְלִקְבֵּל תְּרוּיָהּ אֲדַכְּרָה קַהֲלַת בְּהַ
 כ"ח זְמַנֵּין עֵת. (דף קא ע"ב) הָדָא הוּא דְכְתִיב (קהלת ג' ב') עֵת
 לְלֶדֶת וְעֵת לָמוּת עֵת לְטַעַת וְכוּ', וְאִינוּן י"ד י"ה,
 יַד יְמִינָא רַחְמֵי, לְלֶדֶת לְטַעַת לְרַפּוּא לְבְנוֹת
 לְשַׁחֲוֹק לְרַקוּד כְּנוּס אֲבָנִים לְחִבּוּק לְבִקֵּשׁ לְשִׁמּוֹר
 לְתַפּוּר לְדַבְּרָה לְאַהוּב שְׁלוֹם. יַד שְׂמָאלָא דִינָא
 לְמִדִּין, לָמוּת לְעַקוּר לְהַרוּג לְפְרוּזֵן לְבְבוֹת סְפוּד
 לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים לְרַחֲוֹק לְאַפְדָּה לְהַשְׁלִיךְ לְקְרוּעַ
 לְחַשׁוֹת לְשִׁנְאָה מְלַחְמָה, יַד יְמִינָא אִיהִי פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שְׂבִיב, דְכְתִיב (שמות יד ח') וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים
 בְּיַד רָמָה, (שם טו ו') יְמִינֶךָ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּכַּת, יַד
 יְמִינָא רַחְמֵי. יַד שְׂמָאלָא דִינָא, דְכְתִיב (שם ט ג') הִנֵּה
 יַד יְהו"ה הוֹיָה, (דברים ב טו') יַד יְהו"ה הִיטָה בָּם לְהַמָּם.

לשון הקודש

שְׁלוֹם. יַד שְׂמָאל לְדוּן דִּין; לָמוּת, לְעַקוּר,
 לְהַרוּג, לְפְרוּזֵן, לְבְבוֹת, סְפוּד, לְהַשְׁלִיךְ
 אֲבָנִים, לְרַחֲוֹק, לְאַפְדָּה, לְהַשְׁלִיךְ, לְקְרוּעַ,
 לְחַשׁוֹת, לְשִׁנְאָה, מְלַחְמָה. יַד יְמִין הוּא
 פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיב, שְׂפָתוֹב וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, יְמִינֶךָ יְהו"ה
 נֶאֱדָרִי בַּכַּת, יַד יְמִין – רַחְמִים, יַד שְׂמָאל
 – דִּין, שְׂפָתוֹב הִנֵּה יַד יְהו"ה הוֹיָה, יַד
 יְהו"ה הִיטָה בָּם לְהַמָּם.

הַמְּלַכּוֹת וְתַעַשׂ, וְהוּא כ"ח יְהו"ה, חֲצִי
 שְׁלָהּ יַד יְמִין, וְחֲצִי שְׁלָהּ יַד שְׂמָאל,
 וּכְנָגְד שְׁנֵיהֶם הוֹפִיר בְּהַ קַהֲלַת עֲשָׂרִים
 וּשְׁמוֹנֶה פְּעֻמִּים עֵת. זְהוּ שְׂפָתוֹב עֵת
 לְלֶדֶת וְעֵת לָמוּת עֵת לְטַעַת וְכוּ', וְהוּן
 אַרְבַּע עֲשָׂרָה אַרְבַּע עֲשָׂרָה, יַד יְמִין
 רַחְמִים: לְלֶדֶת, לְטַעַת, לְרַפּוּא, לְבְנוֹת,
 לְשַׁחֲוֹק, לְרַקוּד, כְּנוּס אֲבָנִים, לְחִבּוּק,
 לְבִקֵּשׁ, לְשִׁמּוֹר, לְתַפּוּר, לְדַבְּרָה, לְאַהֲב

וּבְגִין דָּא אֵית עֵת רְצוֹן וְאַתְמַר בָּהּ (ויקרא טז
בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְאֵית עֵת
דְּדִינָא דְאַתְמַר בָּהּ (שם ב) **וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל**
הַקֹּדֶשׁ, וּבְגִין דָּא אֵינוֹן כ"ח יוֹמֵי דְסִיחָרָא, י"ד
יוֹמֵין אִיהִי שְׁלִימָתָא, וְי"ד חֲסָרָה, וּמָאן דְּאַתְיִילִיד
בְּיוֹמֵי שְׁלִימוֹתָא אִיהוּ שְׁלִים בְּבְגִין בְּתֵי וּבְעוֹתָרָא
בְּמִזוּנֵי בְּחֲדוּה בְּשִׁלּוּה בְּבְנֵינָא, בְּכָל י"ד עֵתוֹת טָב.
וּמָאן דְּאַתְיִילִיד בְּזִמְנָא דְּאִיהִי חֲסָרָה, בְּכָל י"ד
יוֹמֵין אֵלִין אִיהוּ חָסֵר בְּכִלְהוּ, אִיהוּ עֲנָא מְסֻכְנָא
בְּלֹא מִזוּנֵי וּבְלֹא תֵי. וּמָאן דְּאַתְיִילִיד בְּאַמְצֵיתָא
יְהֵא בֵינוּנֵי.

וּכָל דָּא מָאן גָּרִים דְּאַתְיִילִיד בְּרִישָׁא אוּ בְּסוּפָא
אוּ בְּאַמְצֵיתָא, דָּא גְלָגוּל דִּילִיָּה דְּמַחֲיֵב
לִיָּה, (וּמָאן גָּרִם דָּא דְּאַתְיִילִיד תַּמָּן בְּגִין דְּמַזְלִיָּה גָּרִים דְּאַתְחֲיֵיב
מְלַעֲלֵא) קָדָם דְּאַתְיִיא לְעֵלְמָא, וּבְגִין דָּא אָמַר לְרַבִּי

לשון הקודש

בכל ארבע עשרה עתות - טוב, ומי
 שנוולד בזמן שהיא חסרה בכל ארבעה
 עשר ימים אלו, הוא חסר בכלם, הוא
 עני מספן, בלי מזונות וכלי חיים, ומי
 שנוולד באמצע, יהיה בינוני.

וכך זה מי גורם שנוולד בראש או בסוף
 או באמצע? זה גלגולו שמחייב אותו, ומי
 גורם זה שנוולד שם? משום שמולו גרם שהתחייב מלמעלה

ומשום זה יש עת רצון, ונאמר בה
 בזאת יבא אהרן אל הקדש, ויש עת של
 דין שנאמר בה ואל יבא בכל עת אל
 הקדש, ומשום זה הם עשרים ושמונה
 ימים של הלבנה, ארבעה עשר ימים היא
 שלמה, וארבעה עשר חסרה, ומי שנוולד
 בימי השלמות הוא שלם בבנים בחיים
 ובעשר, במזונות בשמחה בשלום בבגין,

פְּדַת דְּאִי בְּעֵי דְאַתְרִיב לְעֶלְמָא וְכוּ', (ומאן דְּאֶתְיִלִּיד
 בְּחֶסְרוֹנָא דְסִיְהָרָא בְּכָל יוֹמִין אִיהוּ חֶסֶר דְּמִזְלִיה גְּרִים וְלֵהֲאִי פִר
 נֶשׁ קָשִׁין לוֹ מְזוֹנְתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף), (נ"א אֶפְשֶׁר דְּנִפְלַת בְּשַׁעְתָּא
 דְּמְזוֹנָא, דְּלֵהֲאִי פִר נֶשׁ דְּאֶתְיִלִּיד בִּי"ד שְׁמַא לָא קָשִׁין מְזוֹנְתָיו בְּקָרִיעַת
 יָם סוּף, דְּמְזוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא אֹרִייתָא, מְזוֹנָא דְגוּפָא נִהְמָא, בִּין בְּהֲאִי וּבִין
 בְּהֲאִי קָשִׁין מְזוֹנְתָיו), בְּגִין דְּאֵינֹן מְסַטְרָא דְדִינָא
 דְּאַתְבְּרִי בְּדִינָא דְאִיהוּ אַדְנִי, וּמָאן דְּאַתְבְּרִי
 בְּרַחְמֵי דְאִיהוּ יְהוּ"ה, לָאוּ אֵינֹן קָשִׁין מְזוֹנְתָיו,
 וּמְזוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא אֹרִייתָא, מְזוֹנָא דְגוּפָא נִהְמָא
 מִתְחַמְשַׁת הַמִּינִין.

וּמָאן דְּאִיהוּ מְסַטְרָא דְאָדָם דְּאִיהוּ יוֹ"ד ה"א
 וּא"ו ה"א, אֶתְמַר בֵּיה (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ
 בְּדִגְת הַיָּם וְכוּ', בְּכָלֵא שְׁלִיט כְּמָה דְאַתְבְּרִי בְּשִׁמְיָא
 וּבְאַרְעָא וּבִימָא, וְעֲלִיה אֶתְמַר (קהלת ג טו) מַה שְּׁהִיָּה
 כְּבָר הוּא, מַה שְּׁהִיָּה קָדָם דִּי יְתִי לְהֲאִי עֶלְמָא,

לשון הקודש

שְׁנַבְרָא בְּרַחְמִים שְׁהוּא יְהוּ"ה, אֵין
 מְזוֹנְתָיו קָשִׁים, וּמְזוֹן הַנְּשֻׁמָּה – תוֹרָה,
 מְזוֹן הַגּוּף – לְחֵם מִתְחַמְשַׁת הַמִּינִים.
 וּמִי שְׁהוּא מְצַד שֶׁל אָדָם שְׁהוּא יוֹ"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, נְאָמַר בּוּ וַיִּרְדּוּ בְּדִגְת הַיָּם
 וְכוּ', שׁוֹלֵט בְּכָל כְּמוֹ שְׁנַבְרָא בְּשִׁמְיָם
 וּבְאַרְצֵן וּבְיָם, וְעֲלִיו נְאָמַר מַה שְּׁהִיָּה כְּבָר
 הוּא, מַה שְּׁהִיָּה קָדָם שְׁיַבְנָא לְעוֹלָם הַזֶּה,

לְפָנֵי שְׁבָא לְעוֹלָם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לְרַבִּי
 פְּדַת, שְׂאֵם תְּרַצָּה שְׂאֶתְרִיב אֶת הָעוֹלָם?
 (ומי שְׁנוֹלֵד בְּחֶסְרוֹן הַלְבָנָה בְּכָל אַרְבַּעָה עֶשֶׂר הַיָּמִים, הוּא חֶסֶר,
 שְׁפּוֹזֵלוּ גוּרִם, וְלָאָדָם הֵזֶה קָשִׁים לוֹ מְזוֹנְתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף)
 (אֶפְשֶׁר שְׁתַּפֵּל בְּשַׁעַת מְזוֹנּוֹת, שְׁלָאָדָם הֵזֶה שְׁנוֹלֵד בִּיד שְׁמַא ל,
 קָשִׁים מְזוֹנְתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף, שְׁמֹזוֹן הַנְּשֻׁמָּה – תוֹרָה, מְזוֹן הַגּוּף
 – לְחֵם. בִּין בְּזַה וּבִין בְּזַה קָשִׁין מְזוֹנְתָיו), מִשּׁוּם שְׂהֵם
 מְצַד הַדִּין שְׁנַבְרָא בְּדִין שְׁהוּא אַדְנִי, וּמִי

בְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שם א ט) אִין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
כְּבָר הוּא מְחֻיִיב לְמַחְיֵי בְּהַאי עֲלֵמָא, בְּמָה דְאֵתְ
אָמַר (ירמיה א ה) בְּטָרַם אֲצַרְךָ בְּכַטָּן יִדְעִיתִךָ, וְאֲשֶׁר
לְהִיּוֹת כְּבָר הָיָה (קהלת ג ט), וְאֲשֶׁר אֵיהּ לְמַחְיֵי בְּהַאי
עֲלֵמָא, כְּבָר הוּא מְחֻיִיב לְמַחְיֵי קָדָם דִּיִּיתֵי
לְעֵלְמָא חָכָא בְּגִלְגּוּלָא.

וְהֵאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף (שם), זֶה הֶבֶל דְּאֵיהּ
נִרְדָּף מִקְוֵי, וְקָם קִינ וְקָטַל לֵיהּ,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ד ח) וַיָּקָם קִינ אֶל הֶבֶל אָחִיו
וַיַּהַרְגֵהוּ, וַיָּקָם וַדְאִי, דְּהָוָה הֶבֶל עֲלֵיהּ, וְקָם קִינ
וַיַּהַרְגֵהוּ, קִינ אֶתְקָרִי עַל שֵׁם דְּקָנִי עַל אַחוּתָא, בְּגִין
דְּחָזָא יְקָרִיָּה וְתוֹקְפִיָּה לְעֵילָא, דְּקָרְבַּנְיָה אֶסְתַּלַּק
לְאַתְר דְּעֵתִיק יוֹמִין, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעֵתִיק
יוֹמִין יְתִיב וְכוּ', וְקָרְבַּנְיָה הָוָה מִכְּבוֹרוֹת צֵאֲנוּ,
וְאֶתְקַבַּל לֵיהּ בְּרַעְוָא.

לשון הקודש

זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיָּקָם קִינ אֶל הֶבֶל אָחִיו
וַיַּהַרְגֵהוּ, וַיָּקָם וַדְאִי, שְׁהֵיָה הֶבֶל עֲלֵיו,
וְקָם קִינ וַיַּהַרְגֵהוּ. קִינ נִקְרָא עַל שֵׁם שְׁקֵנָא
לְאַחִיו, מִשּׁוּם שְׂרָאָה כְּבוֹדוֹ וְכַחוּ
לְמַעַלְהָ, שְׁקָרְבַּנּוּ הִתְעַלָּה לְמָקוֹם שְׁל
עֵתִיק הַיָּמִים, שְׁנַאֲמַר בּוּ וְעֵתִיק הַיָּמִים
יּוֹשֵׁב וְכוּ', וְקָרְבַּנּוּ הָיָה מִכְּבוֹרוֹת צֵאֲנוּ
וְהִתְקַבַּל לוֹ בְּרַעְוִין.

כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר אִין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
כְּבָר הוּא מְחֻיִב לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר בְּטָרַם אֲצַרְךָ בְּכַטָּן יִדְעִיתִךָ.
וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הָיָה, וְאֲשֶׁר הוּא
לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּבָר הוּא מְחֻיִב
לְהִיּוֹת קָדָם שְׂיִבְאָ לְעוֹלָם לְכָאן בְּגִלְגּוּל.
וְהֵאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, זֶה הֶבֶל
שְׁהוּא נִרְדָּף מִקְוֵי, וְקָם קִינ וַהֲרַג אֹתוֹ,

אמר ליה, אם כן דקרפנא דיליה אתקבל, אמאי
 אתייהיב חילא לקון למקטליה, (בגין דא יש
 הכל אשר נעשה על הארץ וגומר (קהלת ח יד) אמאי), אמר ליה הכא
 ודאי רזא עלאה, דאיהו הוה דרנא דעין הדעת
 טוב ורע דחאב ביה, ובמה דחאב ביה קביל
 ענשיה בהאי עלמא, ובההוא קרפנא דאתקביל
 מניה אשתזיב מענשא דההוא עלמא, דתרי ענשי
 הוה מחוייב חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא
 דכתיב (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות.
 (דף קב ע"א) אמר ליה, והא אדם הוה דחאב בהאי
 אילנא, אמר ליה עובדא דאבוה הוה ליה ומת,
 אמר ליה כי ביום אכלך ממנו כתיב, אמר ליה
 בההוא יום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון בגין דא כתיב (קהלת ח יד) יש הכל
 אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים

לשון הקודש

למעלה ואחד למטה, זהו שכתוב כי
 ביום אכלך ממנו מות תמות. אמר לו,
 והרי אדם היה שחטא בעין הוה? אמר
 לו, מעשה אביו היה לו ומת. אמר לו, כי
 ביום אכלך ממנו מות תמות כתיב. אמר
 לו, באותו היום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון: בשביל זה כתוב יש
 הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש

אמר לו, אם כן שקרפנו התקבל, למה
 נתן בך לקון להרגו? (בגלל זה יש הכל אשר נעשה
 על הארץ וגומר, למה) אמר לו, כאן ודאי יש
 סוד עליון, שהוא היה בדרגה של עין
 הדעת טוב ורע שחטא בו, ובמה שחטא
 בו קבל ענשו בעולם הזה, ובאותו קרפן
 שהתקבל ממנו, נצל מענש של אותו
 העולם, ששני ענשים היה מחיב, אחד

שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְגוֹמֵר, וְהָכֵא
 אֶתְרַמְיֹז צְדִיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב לֹא, צְדִיק וְרַע לֹא
 הָכֵא אֶתְרַמְיֹז, יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, וְדֹא רָזָא דְצְדִיק דְאֶעְרַע לִיה כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, לֹא דְאִיהוּ רָשָׁע וְלֹא בִּן רָשָׁע אֶלָּא
 כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים דְחָב בְּעוֹבְדָא דְחַיִּיבָא, דְאִינוּן
 סְמָא"ל וְנָחַשׁ, אִירַע לִיה עוֹבְדָא דְלַהוֹן, וְהֵא אִיהוּ
 רָזָא פּוֹקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים (שְׁמוֹת כ ה), בְּגִין
 דְּמַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵּיהֶם, דָּא גְרִים לְהַבֵּל מִיַּתָּה,
 וּמַת בְּלֹא בֶן, וּבְגִין דָּא אֲזִיל בְּגִלְגּוּלָא, שִׁי"ן דְּמַשָּׂה
 אִיהוּ שִׁ"ת מִתְּפָן רוּחַ שִׁי"ן (ס"א ש"ת), הָדָא הוּא
 דְכָתִיב (בראשית ד כה) כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת
 הֶבֶל כִּי תִרְגּוּ קִוֵּן, תַּחַת הֶבֶל וּדְאִי, דְּהַבֵּל רָכִיב
 עֲלֵיהּ, וְאֶתְעַבֵּיד שֵׁת הַרְכָּבָה לִיה, וְאִיהִי סִיּוּמָא
 דְאֶלְפָא בֵּיתָא, וּבְגִין דָּא תַּחַת הֶבֶל.

לשון הקודש

מַעֲשֵׂה שְׁלָהֶם, וְהוּוּ הַסּוּד שֶׁל פֶּקֶד עֲוֹן
 אָבוֹת עַל בְּנִים, מִשּׁוּם שְׁמַעֲשֵׂה
 אָבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵּיהֶם, זֶה גְרַם לְהַבֵּל מִיַּתָּה,
 וּמַת בְּלֵי בֶן, וּמִשּׁוּם זֶה הִלָּךְ בְּגִלְגּוּל.
 שִׁי"ן שֶׁל מַשָּׂה הוּא שִׁ"ת, מִשָּׁם הַרְוִיחַ
 שִׁי"ן (ש"ת), וְהוּוּ שְׁכַתוּב כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים
 זָרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי תִרְגּוּ קִוֵּן, תַּחַת
 הֶבֶל וּדְאִי, שֶׁהַבֵּל רָכַב עָלָיו, וְנַעֲשֵׂה שֵׁת

צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים
 וְגוֹמֵר, וְכֵאן נִרְמְזוּ צְדִיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב
 לֹא. צְדִיק וְרַע לֹא כֵאן נִרְמְזוּ, יֵשׁ צְדִיקִים
 שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וְזֶה
 הַסּוּד שֶׁל צְדִיק שְׁקוּרָה לֹא כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, לֹא שֶׁהוּא רָשָׁע וְלֹא בִּן רָשָׁע,
 אֶלָּא כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, שְׁחָטָא כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם סְמָא"ל וְנָחַשׁ, קָרָה לֹא

הַבֵּל הַלֵּב, וְעָלִיָּה אֶתְמַר הַלֵּב רוּאָה, וְאִיהוּ ה'
 מִמְּשָׁה, וְהַלֵּב אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְאִיהוּ
 אֱלֹהִים, הַלֵּב מִבִּין, וְאִיהוּ סְתִיר בְּנִינָא וְנִפְלָת
 בְּנִינָה, וּבְגִין דָּא וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּיט
 אֶל הָאֱלֹהִים (שמות ג ו'), בְּגִין דְּתַמָּן הָוָה דְּחָב
 בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְדָא
 אִיהוּ דְּחָב בְּמַעֲשָׁה, לִבְתַּ אֵשׁ בְּרָתָא דְּמִלְפָּא דְּחָב
 בֵּיהּ, וְאֶתְבִּישׁ כִּפְסֵי לִיָּה בְּדִילִיה (ס"א בְּחִילִיה) בְּשֵׁת,
 וּמָה דְּהָוָה שֵׁת אֶתְחַבֵּר עִמּוּה ב' וְאֶתְעַבֵּיד בְּשֵׁת,
 וְדָא אִיהוּ יִרְ"א בְּשֵׁת, וְעוֹד שֵׁת בְּאִ"ת בְּ"שׁ אִינוּן
 אַב, שֵׁת לְבָתֵּר דְּזָכָה בְּאִת יו"ד, בְּרָא שֵׁת, וְאִיהוּ
 יו"ד דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (משלי ח כה) יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית
 דְּרַבּוּ, דְּאִיהוּ עֲשָׂרָה דוֹרוֹת, וְתָב לָהּ לְאַתְרָהּ,
 אֶתְקָרִי בְּרָאשִׁית, וּמִתַּמָּן זָכָה לְאוּרִייתָא
 דְּאֶתְיַהֲבֵת עַל יְדֵיהּ.

 לשון הקודש

הרבקה לו, והיא הסיום של אלפא
 ביתא, ומשום זה תחת הכל.
 הכל הלב, ועליו נאמר הלב רואה, והוא
 ה' ממשה, והלב הוא לשמאל, שהוא
 אלהים, הלב מבין, והוא סתר הבגין
 ונפלה בגללו, ומשום זה ויסתר משה
 פניו כי ירא מהביט אל האלהים, משום
 ששם הנה שחטא באלהים, שהוא

אלהים של מעשה בראשית, וזהו
 שחטא במעשה. לבת אש, בת המלך
 שחטא בה, והתביש, כסה אותו בשלו
 (כח) בשת, ומה שהיה שת, התחבר עמו
 ב' ונעשה בשת, וזהו יר"א בש"ת. ועוד
 ש"ת ב"ש הם אב, ש"ת לאתר
 שזכה באות יו"ד, ברא שית, והיא יו"ד
 שנאמר בה יהו"ה קנני ראשית דרבב,

וְהָאֵי י' אִיהִי מִיַּעֲקֹב וַי' מִיִּשְׂרָאֵל, י' מֵאֲדָנִי י'
 מִיְהוּ"ה, שִׁי"ן מִמֹּשֶׁה אִיהִי מִשֵּׁת תַּפְּן רְנוּחַ
 לָהּ, וְכַד אֲזַל לְשֵׁם רְנוּחַ תַּפְּן תִּרְיִן אֲתוּוֹן ש"ם,
 וְכַד אֲזַל עֲשָׂרָה דוּרוֹת עַד אֲבָרְהָם תַּפְּן רְנוּחַ ה'
 דִּילִיָּהּ, וְאֲתִקְרִי מִש"ה, וְרָזָא דְמַלְכָּה מוֹלִידָא לִימִין
 מִשָּׁה זְרוּעַ תַּפְּאָרְתוֹ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ
 שֵׁם עוֹלָם (ישעיה סג יב), וְכַה אֲפִיק לְבָנֵי מִגְּלוּתָא, וְכַה
 מָחָא לְמִצְרָאִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות ט ג) הִנֵּה יַד
 יְהוָה הוֹיָה, ה' חֲמִשׁ אֲעֲבָעִין, וְכַה בָּקַע יַמָּא, וְדָא
 אִיהוּ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם, וְכַה עֲתִיד לְמַחְוֵי בּוֹקַע
 יַמָּא דְאֲוִרִיָּתָא מִיַּמְנָא, הַהוּא זְמַנָּא מַה דִּהְוָה
 לְשִׁמְאֵלָא בְּלַבָּא הָוָה הֶבֶל דְּאִיהוּ הַלֵּב, הֶבֶל
 אֲסַתְלַק לִימִנָּא, וּמִתַּפְּן סָלִיק לְמוֹחָא דְּאִיהוּ
 חֲכָמָה, דְּהָא לְבָא אִיהוּ אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֲתַמַּר

לשון הקודש

מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם, וְכַה הוֹצִיא
 אֶת בְּנָיו מִן הַגְּלוּת, וְכַה הִכָּה אֶת
 הַמִּצְרִיִּם. וְהוּ שִׁפְתוֹב הִנֵּה יַד יְהוָה הוֹיָה,
 ה' חֲמִשׁ אֲעֲבָעוֹת, וְכַה בָּקַע אֶת הַיָּם,
 וְהוּ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם, וְכַה עֲתִיד
 לְהִיֹּת בּוֹקַע אֶת יָם הַתְּוֹרָה מִיַּמִּין. אוֹתוֹ
 הַזְּמַן, מַה שֶּׁהִיָּה לְשִׁמְאֵל בְּלֵב הָיָה הֶבֶל,
 שֶׁהוּא הַלֵּב, הֶבֶל הַתְּעֵלָה לִימִין, וּמִשָּׁם
 עֲלָה לְמַח שֶׁהוּא חֲכָמָה, שֶׁהִרִי הַלֵּב הוּא
 הָאֵם הַעֲלִיזָנָה, שֶׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר הַלֵּב מִבִּין,

שֶׁהִיא עֲשָׂרָה דוּרוֹת, וְהַשִּׁיב אוֹתָהּ
 לְמִקוּמָהּ, נִקְרָאת בְּרֵאשִׁית, וּמִשָּׁם זָכָה
 לַתְּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה עַל יָדוֹ.

וְחִי' הוּוּ הִיא מִיַּעֲקֹב וַי' מִיִּשְׂרָאֵל, י'
 מֵאֲדָנִי י' מִיְהוּ"ה, שִׁי"ן מִמֹּשֶׁה הִיא
 מִשֵּׁת, שֵׁם הַרְוּיָה אוֹתָהּ, וְכִשְׁהִלְךְ לְשֵׁם
 הַרְוּיָה שֵׁם שְׁתֵּי אוֹתֵיּוֹת ש"ם, וְכִשְׁהִלְךְ
 עֲשָׂרָה דוּרוֹת עַד אֲבָרְהָם, הַרְוּיָה שֵׁם ה'
 שְׁלוֹ, וְנִקְרָא מִש"ה, וְסוּד הַדְּבָר – מוֹלִידָא
 לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תַּפְּאָרְתוֹ בּוֹקַע מִיָּם

הַלֵּב מִבֵּין, וּלְבַתֵּר נָחִית עַל אֶרֶץ לְנַחְתָּא
 אֲוֵרִיתָא עַל אֶרֶץ.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְגִיעַ אֵלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה
 הָרָשָׁעִים, דָּא אָדָם וְהֶבֶל, דְּדָא חָב בְּמַחְשָׁבָה
 וּבְעוֹבְדָא, וְדָא חָאב בְּמַחְשָׁבָה וּבְעוֹבְדָא, בְּמַחְשָׁבָה
 אִיהוּ י', עָלִיהּ אֲתָמַר (כמדבר יד כב) וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה
 עֲשֶׂר פְּעָמִים, וּבְגִין דָּא כִּד אָתָּא אָדָם בְּגִלְגּוּל
 בְּאַבְרָהָם, אֲתֵנְסִי בֵיהּ בְּעֲשֶׂר נְסִיוֹנִין, וּבְגִין דְּחָאב
 בְּמַעֲשָׂה כִּד אֲתִגְלִל בְּיַצְחָק נִתְנַסָּה בְּמַעֲשָׂה,
 בְּאַבְרָהָם נִתְנַסָּה בְּמַחְשָׁבָה, וּבְיַצְחָק בְּמַעֲשָׂה, יַעֲקֹב
 כְּלִיל תְּרַנְיָהּ, מִסְטָרָא דְיַצְחָק קָרָא לִיהּ יַעֲקֹב,
 מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם דְּתַמָּן מַחְשָׁבָה קָרָא לִיהּ
 יִשְׂרָאֵל, דְּאַפָּא אֲתִגְלִל בְּאַבְרָהָם דְּאִיהוּ לִימִינָא,
 וְאַפָּא בְּיַצְחָק דְּאִיהוּ לְשִׁמְאָלָא, יַעֲקֹב בְּגִין דְּאִיהוּ

לשון הקודש

ומשום זה, כִּשְׁמָא אָדָם בְּגִלְגּוּל
 בְּאַבְרָהָם, הִתְנַסָּה בּוּ בְּעֲשָׂרָה נְסִיווֹת,
 וּמִשׁוּם שְׁחָטָא בְּמַעֲשֵׂה כְּשֶׁהִתְגַּלְגַּל
 בְּיַצְחָק, נִתְנַסָּה בְּמַעֲשָׂה. בְּאַבְרָהָם
 נִתְנַסָּה בְּמַחְשָׁבָה, וּבְיַצְחָק בְּמַעֲשָׂה,
 יַעֲקֹב כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. מִהַצֵּד שֶׁל יַצְחָק
 קָרָא לוֹ יַעֲקֹב, וּמִצֵּד שֶׁל אַבְרָהָם, שְׁמָם
 הַמַּחְשָׁבָה, קָרָא לוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁחָב

וְלֹאֲחֵר כִּד יָרַד עַל הָאָרֶץ לְהוֹרִיד תּוֹרָה
 עַל הָאָרֶץ.

וּמִשׁוּם זֶה יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְגִיעַ
 אֵלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, זֶה אָדָם וְהֶבֶל,
 שְׁזֶה חָטָא בְּמַחְשָׁבָה וּבְמַעֲשָׂה, וְזֶה חָטָא
 בְּמַחְשָׁבָה וּבְמַעֲשָׂה, בְּמַחְשָׁבָה הִיא י',
 עָלִיהּ נֶאֱמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשֶׂר פְּעָמִים,